

Stečajna masa iza DEVET d.o.o.
OIB 15280966444
Matice hrvatske 10
21000 Split

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

7. St-520/2019

PREDMET: Odgovor na žalbu

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-520/2019-141 od 29. rujna 2021. određeno je namirenje troškova unovčenja ostvarenog prodajom nekretnina opterećenih različnim pravom.

Razlučni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, zastupan po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu protiv navedenog rješenja u dijelu II. 1.), III. 1.) i IV. a) razlučni vjerovnik izjavio je žalbu.

Napominje se da je zastupnik po zakonu razlučnog vjerovnika RH, MFIN, na ročištu za diobu kupovnine naveo da osporava obračun troškova stečajne upraviteljice od 15. srpnja 2021. u dijelu neizravnih troškova koji terete suvlasnički dio od 91/942 dijela povezanih sa spremištem S3 i za dio od 73/942 dijela povezanih sa spremištem S2, oba položena na nekretnini označenoj kao čest. zem. 4719/2 za k.o. Split. Naime, razlučnom vjerovniku nisu sporni izravni troškovi, odnosno stvarni troškovi koji se imaju namiriti, a koji su u izravnoj vezi sa unovčenom nekretninom, a to su naknade FINI, sredstva zajedničke pričuve i nagrada stečajnom upravitelju s pripadajućim doprinosima. Suprotno tome osporavaju se ostali posredni troškovi (indirektni iz obračuna stečajne upraviteljice od 15. srpnja 2021.), a koji se odnose na knjigovodstvene usluge, bankarsku naknadu, sudsku pristojbu i arhiviranje dokumentacije u ukupnom iznosu od 8.307,75 kn za E-5 i u iznosu od 5.127,15 kn za E-4, a koji troškovi niti su nastali niti će nastati u vezi unovčenja predmetnih nekretnina opterećenih različnim pravom u korist ovog razlučnog vjerovnika, radi čega se predlaže da se ovi troškovi ne namiruju iz ostvarene kupovnine. Skreće se pažnja da stečaju masu čini parkirno mjesto br. 9 u naravi dio suvlasničkog djela od 134/942 dijela nekretnine označene kao čest.zem. 4719/2 za k.o. Split iz čije vrijednosti se ovi troškovi mogu namiriti makar i djelomično ili iz ostvarene kupovnine drugog prostora (garaže položene na čest.zem. 4863/20 za k.o. Solin) za slučaj da drugi razlučni

vjerovnik ne bude imao primjedbi na obračun posrednih troškova, a očito ih nije ni imao.

U odnosu na žalbene navode stečajna upraviteljica stoji pri svemu navedenom u obračunu troškova 15. srpnja 2021., te je u potpunosti suglasna s pobijanim rješenjem te obrazloženjem pobijanog rješenja za kojeg smatra da je sve odlučne činjenice pravilno ocijenio.

U odnosu na knjigovodstvene usluge, bankarsku naknadu, sudsku pristojbu i arhiviranje dokumentacije navodi se kako se radi o troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase, odnosno radi redovnog provođenja stečajnog postupka, te se utoliko namiruju razmjerno, iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava (sve prema pravnom stajalištu Visokog Trgovačkog suda RH prihvaćenom na sjednici 19. lipnja 2008.g, i VTS RH PŽ-4887/2018, VTS RH PŽ- PŽ-4777/2020-2).

Štoviše, prema članku 154. stavak 1. Stečajnog zakona („NN“ 71/15, 104/17) iz stečajne mase najprije se namiruju troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase, a sukladno članku 154. stavak 2. Stečajnog zakona („NN“ 71/15, 104/17) stečajni upravitelj namirit će redom kojim one dospijevaju. U ostale obveze stečajne mase, između ostalih, prema čl. 156. stavak 1. točka 1. spadaju obveze zasnovane radnjama stečajnog upravitelja ili na drugi način upravljanjem, unovčenjem i podjelom stečajne mase, a koje ne pripadaju u troškove stečajnog postupka; obveze iz dvostrano obveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora slijediti nakon otvaranja stečajnog postupka (čl. 156 .stavak 1. točka 3. SZ). Sukladno članku 225. stavak 1. trgovačkopravne i poreznopravne obveze dužnika da vodi knjige i polaže račune ne mijenjaju se otvaranjem stečajnog postupka. U odnosu na stečajnu masu te dužnosti mora ispunjavati stečajni upravitelj. Sukladno članku 218. stavak 2. „stečajni upravitelj će bez odgode zatvoriti sve račune dužnika i otvoriti novi račun dužnika ili više računa...” Prema članku 157. stavak 1. Stečajnog zakona („NN“ 71/15, 104/17) tijekom cijelog postupka stečajni upravitelj dužan je voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.

Iz gore navedenog proizlazi zakonska obveza vođenja knjigovodstvenih usluga, otvaranja žiro računa stečajnog dužnika, a notorna je činjenica da se po okončanju stečajnog postupka dokumentacija stečajnog dužnika mora pohraniti. Kao što je navedeno i u obračunu troškova od 15. srpnja 2021. paušalna pristojba, sukladno Zakonu o sudskim pristojbama NN 74/95, 57/96, 137/02, (26./03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15) plaća se u stečajnom postupku od zbroja iznosa koji su upotrijebljeni ili su na raspolaganju za podmirenje dugova stečajne mase (diobne mase) 2%, ali ne više od 2.000,00 kuna.

Iako je žalitelj na ročištu za diobu kupovnine naveo da je suglasan s nagradom stečajnom upravitelju, kao i pripadajućim doprinosima, u žalba je podnesena u odnosu na točke II. 1.) i III. 1.) i IV.a pa će se stečajna upraviteljica osvrnuti i na nagradu kao i na pripadajuće doprinose. Naime, odredbom čl. 155. stavak 3. Stečajnog zakona propisano je da u troškove stečajnoga postupka pripadaju nagrade i izdaci privremenoga stečajnog upravitelja, stečajnoga upravitelja i članova odbora vjerovnika. Kao i u VTS RH PŽ-4887/2018-2 od 19. rujna 2018. bruto nagrada stečajnom upravitelju i doprinos za zdravstveno osiguranje namiruju se razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu, što proizlazi i prema pravnom stajalištu Visokog Trgovačkog suda RH prihvaćenom na sjednici 19. lipnja 2008.g. Odnosno, troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo (a u koju kategoriju troška spada nagrada stečajnom upravitelju), ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, odnosno radi redovnog provođenja stečajnog postupka, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.

Žalitelj u žalbi navodi smatra kako namirenje neizravnih troškova unovčenja predmeta razlučnog prava predstavlja nerazmjeran teret koji snosi razlučni vjerovnik činjenicom da je nekretnina unovčena u stečajnom postupku, a ne u ovršnom postupku. U odnosu na ove navode žalitelja, ne vidi se smisao, budući se nekretnina upravo unovčavala u stečajnom postupku, a ne o ovršnom, te su obračunati troškovi unovčenja sukladno čl. 254. SZ, što tvrdi i sam žalitelj navodeći da „je pobijano rješenje u skladu s dosadašnjim pravnim stavom drugostupanjskog suda, osobito sa pravnim shvaćanjem usvojenim na 5. Sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008.

Stečajna upraviteljica, nadalje, smatra da žaliteljev pokušaj traženja neizravne veze primjerice knjigovodstvenih usluga s predmetom unovčenja (pri čemu citiram žalitelja - ne isključuje mogućnost da bi veza postojala) dovodi situaciju do apsurd, budući da kao što navodi i VTS RH u odluci pod posl. br PŽ-4777/2020-2 od 03. prosinca 2020. ....”svi opći troškovi koji su nastali **radi redovnog provođenja stečajnog postupka**, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi **namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava**; a kao što je ranije navedeno sukladno članku 225. stavak 1. SZ trgovačkopravne i poreznopravne obveze dužnika da vodi knjige i polaže račune ne mijenjaju se otvaranjem stečajnog postupka. Ne isključujući pak mogućnost pogrešnog tumačenja pojma neizravnih troškova žalitelja i upuštajući se pak u dubiozu žalitelja u traženju neizravne veze upravo je i sam dao primjer veze (*isti taj račun kojeg žalitelj navodi potrebno je proknjižiti, te arhivirati tu istu knjigovodstvenu dokumentaciju*).

Razlučni vjerovnici privilegirani su samom činjenicom da imaju pravo na odvojeno namirenje, pa stav žalitelja da na razlučnog vjerovnika pada teret troškova

stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase nije pravičan. Upravo pravo na odvojeno namirenje privilegira razlučne vjerovnike na teret stečajnih vjerovnika, ali i tretira stečajni sud ovršnim organom razlučnih vjerovnika. Nema razumnog razloga zbog čega bi troškovi koji terete cjelokupnu stečajnu masu, pa tako i stvar na kojoj postoji razlučno pravo, teretili stečajnu masu bez stvari na kojoj postoji razlučno pravo, te time umanjivali šanse stečajnih vjerovnika za namirenje njihovih tražbina, a ne bi u razmjernom dijelu teretili i stvar na kojoj postoji razlučno pravo, odnosno u razmjernom idijelu padali i na teret razlučnih vjerovnika.

U tom smislu ukazuje se i na točku 27. Obrazloženja pobijanog rješenja: Za odgovoriti je razlučnom vjerovniku Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, da i parkirno mjesto br. 9, koje nije opterećeno razlučnim pravom, također sudjeluje u podmirivanju ovih neizravnih troškova, kao i predmetne nekretnine koje su opterećene razlučnim pravom, ali samo razmjerno svojoj vrijednosti u odnosu na vrijednost ostale stečajne mase. Također se ističe da će se iz iznosa koji se dobije prodajom ovog parkirnog mjesta namiriti i svi ostali eventualni troškovi koji nisu niti u neizravnoj vezi s predmetima na kojima postoji razlučno pravo, no takve troškove stečajna upraviteljica nije niti uključila u svoj obračun, već je uključila samo one koji su u izravnoj ili u neizravnoj vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina te je pravilno izračunala omjer vrijednosti svake pojedine nekretnine u odnosu na ostalu stečajnu masu.

U korist svemu gore navedenog ukazuje se na:

- Pravno stajalište Visokog Trgovačkog suda RH prihvaćeno na sjednici 19. lipnja 2008.g. preporuka je da se u troškove unovčenja predmeta razlučnog prava obračunava i troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su nastali povodom i radi tih stvari, u razmjernom iznosu vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na vrijednost ostale stečajne mase.

Dakle, troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao **opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.**

- Tako navodi i VTS RH u odluci pod posl. Br PŽ-4777/2020-2 od 03. prosinca 2020. ....”svi opći troškovi koji su **nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka**, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi **namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava.**”
- Isto tako navodi i VTS RH u odluci PŽ-4887/2018-2 od 19. rujna 2018. ... “kod troškova unovčenja, osim troškova koji su u vezi s prodajom i drugih troškova

koji izravno terete prodanu stvar (i koji se namiruju u cijelosti), valja voditi računa o troškovima koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem predmeta na kojem postoji različno pravo, ako su kao **opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase** i **koji se namiruju razmjerno vrijednosti predmeta na kojem postoji različno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.** ... troškovi unovčenja koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari (poštanski trošak, izrada pečata, uredski materijal, bankarska naknada i sudska pristojba, koji se namiruju razmjerno udjelu nekretnine u ukupnoj stečajnoj masi), ali su bili potrebni i nastali su kao opći trošak radi unovčenja cjelokupne stečajne mase, obračunavaju se razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji različno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu (tako i pravno shvaćanje ovog suda od 19. lipnja 2008., koje je i dalje na snazi). Stoga neosnovano žalitelj osporava troškove unovčenja koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem, a koji se sukladno navedenom namiruju iz ostvarene kupovnine...”

S obzirom na sve navedeno predlaže se odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

U Splitu, 10. listopada 2021.g.

Ada Rajković
Stečajna upraviteljica